

*Майстер
перевтілення*

Ярмолинецька центральна районна бібліотека

Краєзнавчий відділ.

Майстер перевтілення

(Борис Хімічев, народний актор театру і кіно)

Ярмолинці, 2017

ББК 92

М 14

Майстер перевтілення: Б. Хімічев, народний актор театру і кіно/
упорядник В. Москаленко. – Ярмолинці, 2017. - 16 с.

Життєвий і творчий шлях нашого земляка, актора радянської школи,
народного актора театру і кіно Росії, Хімічева Бориса Петровича .

Хімічев Борис Петрович народився 12 січня 1933 року в с. Баламутівка Ярмолинецького району. Батько був головою колгоспу, мама працювала вчителькою. На жаль, трьох дітей вона залишила дуже рано, померла молодою. Борис в дитинстві був дуже хворобливою дитиною. Навчаючись в школі, він надавав перевагу математиці. Тому по закінченні школи поступив на математичний факультет Київського університету. Під час навчання познайомився з студенткою біологічного факультету, дочкою академіка. Вона ввела його в коло своїх знайомих. Це були літератори, художники, музиканти, студенти театрального інституту. Борис в той час активно тренувався, серйозно зайнявся спортом, моржуванням.

Відучившись в університеті кілька років, вирішив круто змінити своє життя – спробувати себе в якості актора. Через деякий час поступив у студію театру ім. Івана Франка. Дебютував у спектаклі «Циганка Аза» в ролі старшого брата Галі, яку грала чудова Ольга Кусенко. Назавжди запам’ятав прекрасних акторів – Наталію Ужвій, Мар’яна Крушельницького, Гната Юру, Амвросія Бучму, Михайла Задніпровського та багато інших.

В 1960 році Борис приїжджає в Москву і подає документи до кількох театральних училищ. В результаті вступив у школу-студію МХАТ на курс Павла Масальського. Його клас був найсильнішим в студії. В рік вступу Бориса цей курс закінчив В. Висоцький, а декілька років тому – Т. Дороніна. Борису вже було 27 років, він був найстарший на курсі, до того ж відлюдним і похмурим. Вдень вчився, а вночі працював у депо – ремонтував московські тролейбуси. Жив дуже скромно: одягався бідно і дуже соромився свого виду.

Закінчивши в 1964 році школу-студію МХАТ Борис Хімичев поступив в театр Маяковського. У нього з'явився свій «кут» - підсобка на верхньому поверсі театру. Незабаром у Бориса почався «горищний» роман, який закінчився весіллям. Його першою дружиною була вчителька. Та через пару місяців шлюб розпався через відсутність спільних інтересів.

В 1967 році колектив театру сильно обновився. Прийшли в трупу Джигарханян, Леонов, Гундарєва, Дороніна. У той час Борис тимчасово працював в театрі Радянської Армії і повернувся назад на запрошення режисера. Зблизила їх перша спільна робота з Тетяною Дороніною в постановці «Хай живе королева!». В той час і Хімичев і Дороніна були вільні, її обом вже було під сорок, тому службовий роман був неминучий.

Дебютував Борис у кіно в детективі «Операція «Трест» в ролі поручика Артамонова. І в подальшому він часто знімався в детективних стрічках: «Сищик», «Чорний трикутник», «Охота на асфальті» та інші. В 1973 році Борис Петрович

оформив свої відносини з Тетяною Дороніною. Їх подружнє життя продовжувалося 10 років, а любов до сих пір згадують як явище, про яке можна знімати кіно і писати книги. Та у нього з Дороніною був

тільки один спільний інтерес – робота. В театрі вони були задіяні одночасно у трьох спектаклях. Дуже часто вдома, по дорозі на роботу вони обговорювали нові ролі, деталі постановки. З часом напруга між ними наростала. Причиною було те, що вони обоє були дуже різні за характером і водночас запальними і темпераментними. Так чи інакше, цей зоряний шлюб закінчився, і вся подальше сімейне життя Бориса Хімичева було набагато спокійніше, хоча любові і ніжності в ній було не менше.

В 1982 році після розриву з Дороніною Хімичев покинув театр ім. Маяковського і пішов працювати в Театр ім. Моссовета. В кіно актор почав зніматися з 1967 року, знімався у декількох фільмах в рік. Режисери з задоволенням використовували фактурну зовнішність актора. Він з однаковим успіхом виконував як негативні так і позитивні ролі. Борис Петрович знявся більше як у 90 стрічках: «Смерш», «Сезон охоти», «Кодекс мовчання», «Рицарський замок», «Б. Годунов», «Балада про доблесного рицаря Айвенго», «Капкан» та інші. Серед всіх фільмів Борис Петрович виділяє свої три ролі в картинах «Князь Юрій Долгорукий» (Ю. Долгорукий), «Отцы и дети» (дворянин П. Кірсанов), «Желание любви» (Сергій Григорович). Особливо Борис Петрович радий, що в його житті була роль Юрія Долгорукого. Цією роботою він пишається з повною підставою.

Його образи незмінно були наповнені благородством, так він і зовні був дуже гарний. Його життя було таким же яскравим як і творчість. Кінорежисери найчастіше спокушались фактурною зовнішністю Б. Хімичева. Високому, стрункому, й завжди по – військовому підтягнутому доручались так звані «костюмовані ролі»:

в кольчугах, фраках, в гусарських строях або в сталінських френчах. Бо все це вбрання сиділо на ньому «як влите».

Ще у Баламутівці в юнацькі роки Борис навчився гарно їздити верхи на конях: «На коні я добре виглядав. Але це швидше гени – батько служив у кавалерійському війську». У кіно Борис Петрович з однаковим успіхом грав як негативні ролі, так і позитивні.

Хімічев

неодноразово побував у шлюбі. З своєю останньою дружиною, Галиною Василівною Сизовою, прожив 18 років. «Я вдячний долі за те, що вона послала мені таку жінку. Галина дала мені те, чого у мене

раніше не було». На свої роки актор виглядав просто чудово – стрункий, підтягнутий, жодної складки жиру, зовсім не знав, що таке хвороби. Та смерть дружини різко підкосила його. Він жив на своїй підмосковній дачі з дочкою Галини – Оленою і її сином Денисом. Продовжував зніматися, хоча з роками затребуваність була все меншою і він через це теж переживав, говорив що інше покоління кіно почалося, з іншими принципами і життєвими цінностями. А в театрі грав до останнього.

Борис Петрович помер 14 вересня 2014 року, йому був 81 рік. Похований в Москві на Хімкінському кладовищі.

Творчість Бориса Хімичева.

Ролі в театрі :

Московський академічний театр імені Володимира Маяковського .

Працював в театрі з тисячі дев'ятсот шістьдесят чотири по 1982 роки . Грав у виставах: «Чайка» (за п'єсою « Чайка » А. П. Чехова) - Тригорин ,

«Хай живе королева, віват!» - Лестер, коханець королеви

Театр імені Моссовета .

Працював в театрі з 1982 по 2014 роки . Грав у виставах: «Суд над суддями» - генерал Меррін, «Операція" З Новим роком "» - Стайн, «Гальмування в небесах» - Барєєв, «На велелюдному місці», «Король Лір» - граф Кент, «Учитель танців» - Альберіго, 2014 - «Дивна історія доктора Джекїла і містера Хайда» (за мотивами повісті Роберта Стівенсона і мюзиклу Ф. Уайлдхорна і Л. Брікусса « Джекїл і Хайд ») - генерал Глоссоп.

Фільмографія:

Тисяча дев'ятсот шістьдесят сім - Операція «Трест» - Артамонов

1 968 - Снігуронька – Мизгирь , 1 968 - Шосте липня - телеграфіст

1969 - Християни - репортер

1971 - Червоні маки Іссик-Куля - Кондрат Кокорєв

1971 - Слухайте, на тій стороні (СРСР, Монголія) -

1972 - Візит ввічливості - Веселовський, артист театру

1972 - Вид на проживання - охоронець ігрового клубу

1 973 - Мовчання доктора Івенса - співробітник спецслужб

1 974 - Совість - Ігнатов, полковник КДБ

1975 - На ясний вогонь - Микола Іванович Касьянов

1976 - Ати-бати, йшли солдати - Юрій Сайко, професор, син Івана Сайко

1 977 - Якщо ти підеш -

1979 - Молодість з нами - Уральський, чоловік Шувалової

1979 - Антарктична повість - Груздєв
1979 - Сищик - Коля «палену», кримінальник
1981 - Фронт в тилу ворога
1981 - Чорний трикутник - архімандрит Дмитро
1982 - Повернення резидента - Роберт Стівенсон
1982 - Балада про доблесного лицаря Айвенго - Бріан де Буагільбер
1983 - Без особливого ризику - Сафонов, полковник
1983 - Батьки і діти - Павло Петрович Кірсанов
1983 - Пароль - «Готель Регіна» - Вадим Іванович Туманов
+1984 - Подвійний обгін - Юрій Маджо, капітан міліції, інспектор ДАІ
+1984 - Хто сильніший його - Кирило Петрович
+1984 - Перша кінна - Павло Васильович Бахтуров
1984 - Сім стихій - Ольховський, учений
+1984 - ТАСС уповноважений заявити ... - Майкл Велш, заступник директора ЦРУ
1985 - Площа Повстання -
1985 - Що не має чину - Борис Петрович Карпов, підполковник
1985 - Чорна стріла - Елліс Декуорт
1985 - Сузір'я любові - Гулям-мірза
1986 - Викуп - Джордж Стентон, сенатор
1986 - Золотий ланцюг - Дюрок
1986 - Кінець операції «Резидент» - Роберт Стівенсон
1986 - Михайло Ломоносов - Кнопс
1986 - Перехоплення - Максвелл, співробітник ЦРУ
1986 - Борис Годунов - Мосальський
1987 - Гардемарини, вперед! - Князь Черкаський

1987 - Живий труп - Стахович, приятель Феді

1988 - Пригоди Квентін Дорвард, стрілка королівської гвардії - граф де Кревкер

1988 - Фізики - Іозіф Ейслер / Ейнштейн

1990 - Битва трьох королів - Захарій Флюг

1990 - Динозаври ХХ століття - Ахмат, господар шашличної

1990 - Мишоловка - Меткаф, майор

1990 - Лицарський замок - Зігфрід фон Мей, господар замку

1990 - Футболіст - Теодор Георгійович («Тед»)

1991 - Ау! Пограбування поїзда (За все треба платити) - Ступак

1991 - Губернатор' - губернатор

1991 - Яр - Іванчок

1994 - Кодекс мовчання - 2 - Довіденко

1 997 - Сезон полювання - Карпеев

1 998 - Відображення - Павло Євгенович

1998 - Князь Юрій Долгорукий - Юрій Долгорукий

+1999 - Будемо знайомі! - Ілля Петрович

2000 - Золото Югри - Князєв, депутат

2001 - Далекобійники - гуру (9 серія - «Дим в лісі»).

2001 - Медики - Гусєв, професор

2001 - Паризький антиквар

2001 - Сищики - Валерій Лук'янович Кандауров, професор (серія «Знак Іуди»)

2002 - Дронго - «Рябий»

2002 - Дві долі (1 сезон) - Шитов, колишній коханець Надії Розанової

2002 - За тридев'ять земель - Афанасьєв

2003 - Баязет - Адам Платонович Пацевич, полковник

2003 - Сищик без ліцензії - Рюмін

2004 - Надія йде останньою - Колосов

2004 - Близнюки - Іван Григорович Грижін, генерал-майор

2004 - Джек-пот для Попелюшки – Боб 2004 - Проти течії - епізод

2005 - Дві долі. Блакитна кров (2 сезон) - Шитов, колишній коханець Надії Розанової

2005 - Велике зло та дрібні капості - Степан Лазаренко, художник

2005 - Паризьке кохання Кості Гуманкова - Діаматич

2005 - Полювання на асфальті - Бурикін

2005 - Форс-мажор - Газовщик

2006 - Хто приходить в зимовий вечір - Вікторе Сергійовичу

2006 - Останній бронепоїзд - залізничник

2007 - Капкан - Андрій Юрійович, батько Каті

2007 - Одна любов душі моєї - Микола Раєвський (старший)

2007 - Справа честі - Троянів

2007 - СМЕРШ - Віктор Семенович Рибаків, комендант

2008 – Катарсис , 2008 - На даху світу - директор театру

2009 - Глухар в кіно - Петро Зінкевич, олігарх

2010 - Мент в законі-3 - професор Сергєєв

2010 - Прощай корида! (Україна) -

2012 - Збережені долею - Ілля Сергійович Баришев

2012 - Щастя та любові - Наріманскій

2013 - Єрлалаш № 272 "Красиві слова" - дідусь

2014 - Будинок з ліліями - Іван Іларіонович Ростопчина, видавець в Лондоні

2014 - Остання корида 2015 - Алхімік. Еліксир Фауста - сер Адам, Великий магістр , глава Ордена Ілюмінатів

Джерела:

1. Фурман Б. Зірки народжуються в Баламутівці // Вперед. – 2003. – 3 трав.
2. Москаленко В. Ювілей земляка відзначили: 75 років Б. Хімичеву // Вперед. – 2007. – 2 лют.
3. Фурман Б. Кіноактор з Баламутівки: Борису Хімичеву – 75 // Вперед. – 2007. – 11 трав.
4. Фурман Б. Яскрава зірка кіно // Вперед – 2012. -3 лют.
5. <https://ru.wikipedia.org/wiki/>
6. womanjournal.org
7. <http://lichnaya-zhizn.ru>
8. <https://ru.wikipedia.org/wiki>

Інформаційне видання.

Майстер перевтілення.

Відповідальна за випуск:

Гриб М.А. – директор Ярмолинецької ЦБС.

Комп'ютерне опрацювання:

Москаленко В.М. – бібліограф-краєзнавець.

Підписано до друку 2017 р. Формат 21х14,7

Папір офсетний. Друк ізографією. Наклад 10 примірників.

Віддруковано з готового оригіналу – макета Ярмолинецької ЦБС

Смт. Ярмолинці, площа 600-річчя Ярмолинець, 1а

